

Vapautetut



Helmikuu

Jyväskylän
K

Tiedotuslehti 1/2003

ATULÄHETYS



**Myllyjärven asuntoyksikköön
muutti 24 asunnotonta**

Elämän peruslakeja

Elämässä on ainakin neljä hengelistä lainalaisuutta, jotka Jumala on luonut. Nämä lait toteutuvat yhtä varmasti kuin luonnonlait. Hyvä lähtökohta eheytymiselle on ottaa huomioon näiden lakien vaikutus ja tehdä parannusta siinä, missä olemme rikkoneet Jumalan lakeja.

Raamatullisessa parantamistyössä ongelmien tunnistaminen perustuu näihin lakeihin:

1. Vanhempien kunnioittaminen

“Kunnioita isääsi ja äitiäsi niin kuin Herra sinun Jumalasi, on sinua käskenyt, että kauan eläisit ja menestyisit siinä maassa, jonka Herra sinun Jumalasi sinulle antaa.” (5 Moos 5:16)

Jos kunnioitamme vanhempiamme, saamme niittää siunausta. Niillä alueilla, joilla emme kunnioita vanhempiamme, niitämme kirousta. Vanhempien kunniation käytös ei voi muuttaa kunnioittamisen lakia. Vaikka emme voisi kunnioittaa tekoja, voimme kunnioittaa heidän asemaansa. (vrt. Daavidin asenne Sauliin).

Raamattu on Jumalan käsikirja elämäämme varten. Se ei ole myyntilutero, josta voimme valikoida mieleisimmämme asioita. Isän ja äidin kunnioittamisen laki toimii tänäkin päivänä.

2. Tuomitseminen (Luu.6:37, Room.2:1-5, 1Kor.4:5, 1Piet.2:21-23)

“Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi, sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan.” (Matt. 7:1-2) “Sen tähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syypäähän tuomitset, sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja.” (Room. 2:1)

Tuomio on synnillinen reaktio loukkaukseen. Tuomitsija kantaa loukkausta sydämessään, eikä siirrä asiaa Jumalalle; hän ottaa oikeuden käsiinsä. Tuomio kohdistuu ihmiseen, ei tekoon. Joka tuomitsee, ei voi antaa anteeksi. Mistä toista tuomitsemme,



erkki.arvaja@kanetti.com

siihen itsemme syypääksi havaitsemme. (Huomaa tuomion ja nuhtelun ero: tuomitessamme toivomme pahaa, nuhdellessamme toivomme hyvää asianomaiselle).

3. Kylväminen ja niittäminen

“Älkää eksykö, Jumala ei salli itseään pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. Joka lihaansa kylvää, se lihasta turmeluksen niittää; mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä iankaikisen elämän niittää.” (Gal. 6:7-8)

Kylvämisen ja niittämisen laki pätee sekä synnillisissä että vanhurskaissa valinnoissa. Ainoastaan Jeesuksen risti pysäyttää tuomion sadon. Hedelmä kertoo, mitä olemme kylväneet. Jos kylvämme vanhurskautta, niitämme siunausta, jos kylvämme tuomion siemeniä, niitämme kirousta. Tuomion siemen kasvattaa katkeran, joka tuottaa kitkerää hedelmää, vanhurskaat siemenet kasvattavat Hengen hedelmää.

4. Kasvun periaate (Hebr. 12:15, 2 Kor.9:10)

Kaikki, mitä kylvetään alkaa kasvaa. Kylvö tuottaa moninkertaisen sadon. Satoa korjaavat itsemme lisäksi toiset ihmiset, jolloin kiertokulku jatkuu. Kylvämämme paha kylvö tuottaa noidankehän; toiset ihmiset reagoivat synnillisesti, he tuomitsevat meidät, kylvävät tuomion siemenet, niittävät kirousta, kasvu monin-



kertaistuu, uudet ihmiset korjaavat satoa.

Myös Jumalan mielen mukaiset valinnat tuottavat moninkertaisen sadon. Psalmeissa kerrotaan, miten vanhurskas niittää siunausta, esim. psalmi 1, 37, 81:14-17 ja 112.

Jos haluamme eheytyä sisäisesti ja päästä sopuun Jumalan kanssa, antaakamme Jeesuksen osoittaa elämässämme alueet, jotka tuottavat huonoa hedelmää. Älkäämme paetko pahaa oloa itsesääliin, muiden syytelyyn tai valittamiseen.

Sielunhoito ilman synnillisten mallien ristille viemistä ja kuolemaa sekä uuden elämän ylösnousemusta on pelkkää puudutuspiikkien antamista ja haavojen laastarointia. Kivun ja synnin aiheuttajaa ei poisteta. Siksi puudutus voi heikentää tarvetta todelliseen parantumiseen.

Sielunhoitotyössä lähimmäisemme ovat Jumalan peilinä meille. Heidän avullaan voimme nähdä haavamme ja vammamme.

Eheytyessämme tulemme näkemään, mikä yhteys meillä on Jeesukseen ja mikä merkitys Jeesuksen sovitustyöllä on meidän elämässämme.

Vapautetut

Jyväskylän
KATULÄHETYS

• Toimitus
Erkki Arvaja
Eero Tolvanen
Leena Meskanen
Esko Jantunen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
sähköposti:
erkki.arvaja@kanetti.com
www.jyvaskylankatulahetys.fi

Uudet hallituksen jäsenet



Artturi Anttila on toiminut vapaaehtoistyössä Katulähetysten piirissä jo pitempään. Suomen Katulähetysliiton kesäpäivillä Raumalla 2002 hänen siunattiin katulähetystyöhön, joka on lähellä hänen sydäntään. Eläkepäivinään hänen harrastuksiinsa kuuluvat liikunta ja lukeminen sekä kotiseurakuntansa Helluntaiseurakunnan toiminta. Huumoristinen elämän motto Artturiilla on: ”Älä syytä peiliä jos naama on vino”.



Kyösti Florin, 41 tuli Katulähetysten yhteyteen noin kaksi vuotta sitten ja diplomaattisena miehenä hänet valittiin yhdistyksen työntekijöiden keskuudesta vuoden 2001 ”katulähetysläiseksi”.

Katulähetysten palveluksessa hän on toiminut mm. projektityöntekijänä, kouluttajana ja työnohjaajana. Kyöstin ja hänen vaimonsa Rositan hengellinen taustayhteisö on Jyväskylän Vapaaseurakunta, jossa hän toimii rukouspalvelu- ja sielunhoitotyössä. Lukeminen ja kävely ovat hänen aktiiviharrastuksiaan.

Kyöstin perheeseen kuuluvat myös tyttö ja poika.



KTM Erja Moision perhekuntaan kuuluvat lapset 6v ja 8v. Arkityöksensä hän hoitaa tällä hetkellä laskentakonsultin tehtäviä mm. asiakasyritysten kirjanpito ja veroasioita, verosuunnittelua ja palkanlaskentatehtäviä. Hänen laajaan työhistoriaansa kuuluvat mm. palkanlaskijan, konttoristin ja ohjelmistosuunnittelijan tehtävät. Hän on toiminut aiemmin myös maatalouslomittajana, jotka hän maatalon tyttönä katsoo ”meriitiksensä”. Kotiseurakunnan hän on löytänyt Jyväskylän Helluntaiseurakunnasta.

Jyväskylän Katulähetysten toiminta tullut ystävien kautta tutuksi ja sitä kautta myös halu olla mukana ja kantamassa omaa korttiani kehoon, joka johti hänet ottamaan yhteyttä Erkki Arvajaan asian tiimoilta. Myös oma menneisyys alkoholistiperheen ”hengissä selvinneenä” vastuunkantaja -lapsena on varmasti yksi motiiveista auttamishaluun. Kaikki nämä ovat herättelleet näkemään ihmisten lisääntyneen välinpitämättömyyden toisiansa kohtaan.

Lapset ja yhdessäolo lasten kanssa ovat hänen tärkein harrastuksensa. Muita harrastuksia ovat lukeminen ja kunnon ylläpito ulkoillen. Erjan elämän motto on: ”Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu”.

Rauhallisen ja pidetyn Kyöstin elämän motto onkin: ”Kaikki selviää kun otetaan aikaa sen selvittämiseen”.



Diakoni Heidi-Tuula Peltovirta Kaupunkiseurakunnan maahanmuuttotyöntekijänä. Hänen perhekuntaansa kuuluu 4 lasta ja kihlattu sulhanen. Katulähetysten yhteyteen hän on tullut opiskeluaikana, jolloin hän toimi harjoittelijana Myllyjärvellä. Takalaittoman työntekijälistoilta hän oli viime kevään ja kesän. Pitkiä kävelyretkiä, vatsatanssia ja lukemista harrastavan Heidi-Tuulan elämän motto on: ”Asioilla on taipumus järjestyä”.

Hallitus 2003

Puheenjohtaja
Pekka Arposuo Yrittäjä
Huoltokuja 3,
40800 Vaajakoski
Puh. 0400-849 710
pekka.arposuo@
jyvaskylankatulahetys.fi

Varapuheenjohtaja
Kyösti Florin
Projektityöntekijä
Kaakonsiipi 2 A 5, JKL
Puh. 040-505 6564
kyosti.florin@luukku.com

Artturi Anttila
Eläkeläinen
Helokantie 7 B 27, JKL
puh. 040-779 5685

Jarmo Laakkonen
Päihdetyöntekijä
Tyyppäläntie 15 B 8, JKL
Puh. 040-5137628

Erja Moision KTM/
Laskentakonsultti
Väliaitankatu 10 D 33, JKL



Filosofian maisteri **Oiva Vainio** perhekuntaan kuuluu vaimo ja neljä lasta omine perheineen. Kivialalla myyntipäällikön tehtäviä hoitanut Vainio on toiminut myös oman alansa luottamustehtävissä hallituksien jäsenenä.

Hänen kotiseurakuntansa on Jyväskylän Helluntaiseurakunta, jossa hän toimii rukouspiirin vetäjänä.

Hän haluaa palvella sydämestään Jumalaa ettei eläisi vain itselleen. Jo vuosia sitten Jumalan rakkauden vetämänä hänet johdatettiin Katulähetysten yhteyteen.

Oivan elämän motoksi on muodostunut: ”Etsitään ensin Jumalan valtakuntaa niin sen ohella saamme eksyneet palaamaan ELÄMÄÄN.”

Puh. 040-707 7639
erja.moision@tuottotieto.fi

Heidi-Tuula Peltovirta
Diakoni
Puistokatu 10 B 33, 40100
Jyväskylä
Puh. 050-343 2562
heidi-tuula.peltovirtai@evl.fi

Mirja Salminen
Leipuri
Karsikkotie 3 D 56
40340 Jyväskylä
puh. 014-271465
elamatie@dlc.fi

Oiva O. Vainio
Fil. maisteri
Atrinkatu 4, JKL
Puh. 0400 665 929

löytyi kaukaa Chicagosta

● Yhdistyksemme lehden nimi ei ole mikään suomalaisella maalaisjärjellä kehitelty, vaan Vapautetut-nimi löytyi Atlantin valtameren takaa Chicagosta. Vt. toiminnanjohtaja **Erkki Arvaja** kävi muutama vuosi sitten kuuluisassa ”gangstereiden kaupungissa” Gideonien kokouksessa ja otti paikallisen katulähetystyötä tekevän järjestön tiedotuksessa käytetyn nimikkeen tuliaisiksi Suomeen.

Amerikan matkaaaja Erkki Arvaja päätti, että jos vain rahoitus järjestyisi, niin hän laittaisi kristillisen lehden nimeksi tuliaisensa, eli suomennettuna ”Vapautetut”. Kun EU:n rahoituksella oman lehden tekeminen saatiin käyntiin, oli aika lunastaa annettu lupaus.

Nimen lisäksi kyseisellä chicalaisella järjestöllä voi olla meille paljon muutakin annettavaa. Jyväskylän Katulähetyksessä sanotaan usein, että toimimme kristillisestä viitekehystä käsin, mutta The Pacific Garden Missionissa kristillisyyden koko toiminnan keskipisteenä.

Toiminta alkoi 1877

Suurkaupungin katulähetys aloitti toimintansa vanhan varaston tiloissa jo vuonna 1877. Jumala on ehtinyt vastata ihmeellisesti moniin rukouksiin, että järjestö tänään huolehtii päivittäin sadoista kodittomasta ja tekee evankeliumin kylvötyötä kuudella maailman mantereella. Järjestö toimii uskovien ja joidenkin kristillisten järjestöjen lahjoitusten varassa, mutta se ei ota rahaa valtiolta, eikä kunnilta. Sen työ kodittomien, köyhien ja päihdeongelmaisten parissa keskittyy rukoukseen ja ihmisten viemiseen Jeesuksen luo niin intensiivisesti, että se haluaa olla riippumaton sen toimintaa mielellään ohjaavista tahoista.



The Pacific Garden Missionissa pidetään päivittäin kolme kutsukokousta.

Asiakkaista suuri osa on Jyväskylän Katulähetyskeskuksen tavoittamien mielen- ja vaimen ongelmia ja pilleritejä sekä huumeiden käyttäjiä. Myös pitkäaikaisuusnäyttämö näyttää olevan yhteisenä nimittäjänä. Kadun väkeä ei suinkaan ohjata ensisijaisesti, vaan joka ilta tulijat saatellaan suureen ruokasaliin kuulemaan Jumalan sanaa. Sunnuntai-iltoihin kuuluu kadulta nousseiden ja pelastuneiden kuorolaisten ylistyslaulua, todistuksia jaetaan ja epäroivia rohkaistaan ottamaan Jeesus vastaan.

Työntekoa ja Raamatun opiskelua

Jonkun ottaessa ensi askeleen kaidalla tiellä, hänet johdetaan suo-

raan ”aloittelijoiden ryhmään”, jossa hän opettelee Raamatusta tuntemaan Jeesusta ja kristityn keinoja vapautua synnillisistä tavoista. Ensimmäisen neljän kuukauden aikana ryhmä nukkuu yhteisissä tiloissa ja sitoutuu Raamatun opiskelun lisäksi myös työntekoon. Jos intoa vain riittää, on mahdollista siirtyä intensiivisempään opiskeluun kahdeksan kuukautta kestäväällä kurssilla. Oppiaineina ovat uskon perusteet, kristityn tunnusmerkit, Raamatun oppi, kasvaminen kristitynä ja muiden saattaminen Kristuksen luo. Käytännön harjoitusta toipumisen tielle lähteneet saavat yhteisön järjestämissä tilaisuuksissa, joissa jokainen todistaa ja myös saarnaa evankeliumia.

Kun uskon on näin juurruttu, läh-



The Pacific Garden Missionin lähiympäristössä Chicagon kaduilla oleskelee satoja kodittomia.

detään sinne mistä tultiinkin eli kadulle. Tällä kertaa todistamaan ihmisille ja jakamaan raamatullisia traktaatteja. Eikä tämä ole vain harvoille ja valituille suotu tehtävä, vaan jokainen pääsee nauttimaan tästä suun tunnustuksesta. Miljoonakaupungista tulee myös palautetta: monet kodittomat tulevat yhteisöön traktaatin luetuun ja monet myös ottavat yhteyttä haluten päästä uskon tielle. Päihdeongelmaisten perheiden nuorille ja lapsille on omat raamattukoulunsa ja

uskossa toipuvien perheyhteys on hyvin tiivis.

The Pacific Garden Mission toimii lahjoitusrahalla

”Hevoskuurin” käyneet käyvät läpi vielä opettajien tentit, jotta raittiista uskosta ja armossa kasvamisesta saadaan varmuus. Tähän saakka päässeiden hedelmät ovat hyviä: monet pääsevät elämänsä ensimmäistä kertaa töihin, pysyviä avioliittoja

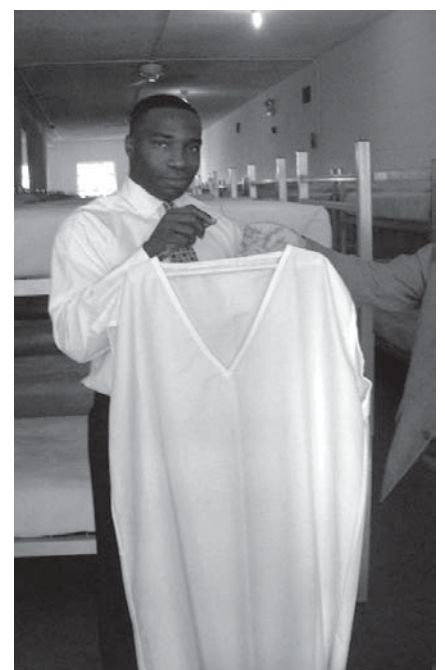
solmitaan, vanhoja rötöksiä tunnustetaan ja sovitetaan ja Jumalan valtakunta on saanut monia aktiivisia kadun lähetyssaarnaajia.

Kuulostaako liian hengelliseltä? Chicagossa se toimii ja Jumala lupaa, että siellä, missä turvaudutaan Jeesuksen nimeen, on Pyhä Henki läsnä hoitamassa ja viitoittamassa pelastuksen tietä eteenpäin.

Eero Tolvanen



The Pacific Garden Missionin asuntolan kaikki 200 yösijaa täyttyvät iltaan mennessä.



Yöpyjät saavat pestyn yöpuvun ja peseytymisvälineet.

Vuoden katulähetysläinen

● Aulis Alanko, 50, viisihenkisen perheen isä. Maarit vaimon lisäksi perheeseen kuuluvat Tuomas 20 v. ja kaksostytöt Anna ja Leena 16 v. Aulis aloitti 1999 Katulähetysten projektityöntekijänä ja nimettiin pysyvään pestiin EkoCenterin työnjohtajaksi vuonna 2000. Hän on pidetty veli Jyväskylän Katulähetysten työntekijöiden piirissä. Rauhallinen olemus ja palvelualttius huokuu Aulis Alangon olemuksesta. Niinpä kansansuosio ja vaalimenestys oli taattu työntekijä-äänestyksessä joulukuussa, jossa hänet valittiin vuoden 2002 katulähetysläiseksi.

Moniosaaaja työnsä ääressä

Työpäivääni mahtuu mitä monipuolisin kirjo tehtäviä ja tuskin yhtään täysin samanlaista päivää tulee vastaan. Työllistettyjen haastatteluja, työhönottoa ja kaikenlaisen paperisodan hoitoa kuntaan ja työvoimaviranomaisiin päin, kuntalisien alustavaa seurantaa. Sitä se on raportteja rokujen ja sairaus poissaolojen seurantaa tilastoja ja käyriä ja diagrammeja tehokkaasta työajasta, ikärakenteesta ja monenlaista muuta puuhaa. Kertoilee EkoCenterin työnjohtaja Aulis Alanko

Näissä tilanteissa vastaan tulee ihmiselämän läpileikkaus monine kohdaloineen. Aktiivisten vuosien ja monipuolisen työhistorian jälkeen putoaminen kortistoon ja tulo tänne minun pakeille. Elämän kriisit ja kovat kokemukset koskettavat syvästi. Se mitä yksilön elämässä on tapahtunut – puintia miten voitaisi mennä eteenpäin. Työrajoitukset – fyysiset ja psyykkiset on käytävä läpi, joiden perusteella pääsen antamaan lausunnon työkkärille. Tällaisista neuvot-



Rauhallinen olemus ja palvelualttius huokuu Aulis Alangon olemuksesta.

televan ja kuuntelevan virkamiehen hommaahan tämä on, kertoo Aulis

Ei Auliksens päivät pelkästään kirjoituspyödyän ääressä kulu. Välillä hän on antamassa atk-tukea, välillä harran varressa ja vasara ja ruuvimeiselikädessä remontti reiskana. Palveluhallua ja intoa tuntuu riittävän.

Aluemyyntipäällikkö putoaa kortistoon

Nuorena merkanttina aloitin Suomen Postissa jakelutehtävistä. Sieltä pomppasin hanslankariksi isäni firmaan, jossa opin ammattimaalarin taidot. Sieltä siirryin eri sisustus firmoihin töihin ja opin maalaus-tapetointi ja lattiapäällystämisen salat vastuualueenani oli lopulta sisustuspuolen osastopäällikön tehtävät Järvenpään Väri Oy:ssä. Oman yrityksen perustin vuonna 1984 jota pyöritin noin viisi vuotta, kunnes syttyi sisäinen kipinä siirtyä Jyväskylään. Lopetin oman yrityksen sillä ajattelin, että vieraan hommista olisi helpompi tehdä muutto Jyväskylään. Oma yritykseni meni valtavan hyvin, töitä oli ja päivät pitkiä. Rakennusalan boomi oli kiivas ja

se nosti työntekijöiden palkat pilviin ja tuntui että yritystoiminta ei enää ole mielekästä. Hyvät työntekijät joutui ostamaan kalliilla rahalla, jatkaa Alanko.

Vuodet 1989 – 92 Jyväskylässä olivat vielä tiivistä työaikaakin olin VIP asuntotuotannon hankintapäällikkönä, ja toisen firman aluemyyntipäällikkönä, kunnes iski syvä lama ja alkoivat elämässäni vuodet, joissa oli kamppailu-urheilun makua. Jouduin työttömyyskortistoon. Se oli minulle outo tilanne. Ensimmäiset kolme kuukautta tuntuivat pitkältä lomalta kunnes joutenolo alkoi turhauttaa. Työttömyyttä ei ollut helppo kohdata kahdenkymmenen vuoden työuran jälkeen, muistelee Aulis.

Kymmenen vuoden sinnikäs taistelu

Seurasi kymmenen vuoden ajanjakso jossa työssäolo ja työttömyys eripituisina pätkinä vuorottelivat. Voisi laskea, että työjaksoja yhteensä viisi vuotta ja työttömyysjaksoja yhteensä sama mokoma. Neljän kaverin kanssa aloittelimme puuhaa

maan jotakin mielekästä. Joukko suuren jolloin syntyi nykyisen Keski-Suomen Työttömät ry:n pohjat. Körtistossa oloa kesti kaksi vuotta, mutta sekin aika oli täyspäiväistä vapaaehtoistyötä työttömien hyväksi. Aika jolloin välillä olin töissä ja välillä jäähyillä opetti minulle paljon ja antoi arvokasta kokemusta ihmiselämästä. Nuorempana olin melkoisen pessimistinen tyyppi, mutta nämä oppivuodet ovat muokanneet minusta optimistin. Aina on jotain mahdollisuuksia selvittää, pohdiskelee Alanko.

Katulähetysten leivissä olin ensimmäisen kerran 1993 – 95. Silloin aloiteltiin Kankitiellä tätä kierrätyskeskustoimintaa jolloin tulim mukaan. Tuoterepertuaari laajeni huomattavasti. Valikoimissa oli kierrätettävät rakennustarvikkeet purkukohteista, huonekalut, vaatteet ja laitteet. Oli autopaja, metallipaja ja puupaja. Sen jälkeen olin puuhaamassa Nuorten työpajatoimintaa Tikkakoskella, jatkkaa Aulis Alanko.

Mitä jäänyt käteen?

Koen, että kaikki nämä vaiheet ovat kasvattaneet ja kypsyttäneet minua äärettömästi. Nöyrytyä ja uskoa itseensä ja ei saa antaa periksi. Olen oppinut kunnioittamaan lähimmäisiäni. On ollut pakko oikein ruohonjuuritasolle pohtia kuka minä olen ja mitä minä teen tulevaisuudessa? Kouluja tähän ei voi käydä. Se on elämän koulua – kasvukipuja, jotka muokkaavat ihmistä. Tänä päivänä olen paljon rikkaampi ihminen suhteessa muihin. Valta ja voima ja raha kunnia ovat kuin posliinia, jonka pienikin kolaus rikkoo. Tehty työ ja eletty elämä – ollut ja mennyt ovat pohja tämänhetkisellemme ihmishetkelle. Siksi tykkään tästä työstä niin paljon, iloitsee Alanko.

Ennen olin hyvin pessimisti. Taisitellut ovat tehneet minusta optimistin, positiivisen ihmisen. Mulle on käynyt päinvastoin kuin monelle muulle. Menneet vuodet eivät ole tehneet minusta kyynistä ja lannistunutta. Se on minulle tuki työhönottotilanteissa. Jokaisella on ja heille pitää pyrkiä ra-

kentamaan mahdollisuus. Kaikkea ei voi antaa eikä ottaa mutta osakin on jo puolivoittoa, toteaa Aulis.

Yhteisvastuuta nuorista!

Sydämelläni ovat erikoisesti lapset ja nuoret. Peräänkin viranomaisen, kotien, sukulaisten ja ystävien yhteisvastuuta heistä, että heille taatisiin hyvä ja turvallinen kasvuympäristö ja elämän eväät, joilla he selviävät maailmassa. Lieveilmiöt, joita nuoremme elämässä ilmenee pitäisi saada kuriin. Erikoisesti lainsäädännön keinoin tulisi olla jotakin tehtävissä. Mielestäni laki on kääntynyt itseään vastaan, jos nuorille sallitaan liiallinen vapaus tuhota elämänsä ja lain mukaan siihen ei voida puuttua ajoissa, kommentoi lopuksi Aulis Alanko

Kyselin työtovereilta minkälaisia ajatuksia heillä on Auliksesta työtoverina ja ihmisenä?

Seppo:

Auloksen nauru joko pyrkää kuin varpusparvi tai ottaa tuulta siipien alle ja kantaa hyvin hyvin pitkään. Se etenee kuin soljuva puro, napaten mukaansa kaiken mikä osuu sen kullun tielle.

Se tarttuu ihmisiin, kutsuu mukaan ja alkaa viimein elämään omaa elämänsä niin että alkuperäiset syyt naurun syntyyn ovat jo liki unohtuneet.

Aulis pitää naruja käsissä työpajalla mutta aina ei tiedä mitä siellä narun toisessa päässä on.

Ei kuitenkaan hevosta, niin kuin joillain. Auloksen narut ulottuvat pitkälle, nyt jo Muurameen asti ja kaikkien pisin työministeriön virkamiehen pöydän kulmalle. Auloksen naurissa ei juuri ole löysiä eikä saakaan olla, jos meinaa selviytyä kaikesta valvonnan arvoisesta terävästi.

Lauseenrakenteen muodostuksessa Aulis on mestari. Ajatus syntyy pään sisällä, kuten pitääkin, ja

ulos se tulee summittaisesti ilman varpusmaista pyrähdystä. Tästä aiheutuu kulmikkaita tilanteita, joista aina selviää ottamalla pakkivaihe päälle ja purkamalla pöytää puhtaaksi.

Kaiken kaikkiaan Aulis on välttämätön Katulähetyskylä ja luo yhteishenkeä sekä sopeutuu siihen huumorilla. Kyllä valinta nyt osui oikeaan mieheen.

Usko:

”Aulis on iloinen, ahkera ja vastuuntuntoinen kaveri, luotettava työtoveri, jolle asiat voi jättää huoletta hoitoon, sillä hän pystyy hoitamaan ne. Jos hänellä menee oikein huonosti saattaa kuulla voimakkaan ”kirosanan” - voihan kettu-. EkoCenterillä Auloksen lempinimi on ”Aulikki”, mutta perhepiirissä ”Aku”, joten eiköhän vaihdeta mekin samaan. Kun Aulis alkaa puhumaan työllistamisestä on parasta ottaa hyvä asento sillä luento saattaa kestää. Minusta Aulis oli oikea valinta vuoden katulähetysläiseksi sillä hän kantaa kiitettävästi vastuuta koko Katulähetysten asioista.”

Ville-Veikko:

”Aulis on hyvä jätäk, sen voit sinne kirjoittaa, mutta pyytääni viitta riiviä en nyt ehdi kirjoittelemaan täytyyhän tässä ajatella työpaikansäilymistäkin.

Se vielä sanon että hän on miespaikallaan.”

Ismo:

Kyllä minusta serkulla on hommat hanskassa ja ei hankat hukassa. Tommonen vapaa erittäin mukava työskennellä kaverin kanssa. Selkeä suhde työtovereihin ja silloin homma pe-laa. Sopivan humoristinen tyyppi hänen kanssaan on hauska tehdä yhteistyötä.

Kuva ja teksti:
Esko Jantunen

Uutta verta perhetyöhön!

● ”Hyvältä tuntuu olla mukana Katulähetyksen työyhteydessä”, kertoo **Petri Mäkinen**, 31. Petri aloitti helmikuun alusta työnsä uutena perhetyöntekijänä. Hän tulee toimimaan Takalaittomassa ja Myllyjärvellä asuvien perheiden keskuudessa.

Vaimo Hanna on gradua vaille valmis peruskoulun ala-asteen opettaja. Iloista perhetapahtumaa odotellaan milloin tahansa tapahtuvaksi. Petri vilkuilee melkein kelloon milloinkin se ensimmäinen lapsi oikein syntyy – on jo viikon verran myöhässä lasketusta ajankohdasta.

Kirvesmies ja kehonrakentaja

Ammattikoulun jälkeen työskentelin rakennuksilla kirvesmiehen töissä parisen vuotta. Kiinnostukseni kohde siirtyi kuitenkin yhä enemmän kehonrakennuksen pariin ja siinä ohessa ei jäänyt oikein aikaa eikä mielenkiintoakaan rakennushommiin. Päivät menivät salilla harjoittellessa ja välillä kävin kilpailuissakin. Paras saavutukseni on vuodelta 1991 nuorten kehonrakennuksen hopeatila. Elämäni oli yhtä kehonrakennusta – kaikki pyöri sen ympärillä, mutta se ei minua tyydyttänyt ja kuvaan astuivat erilaiset päihteet; kannabis ja alkoholi.

Ohjelma oli selvä - viikolla treenejä ja viikonloppuna irtiottoa ja välillä viikollakin tuli polteltua pilveä. Neljä vuotta elämästäni kuluin näissä merkeissä. Sisimmässäni kuitenkin elämäni tuntui aivan tyhjältä ja tarkoitussettomalta, kertoo Petri Mäkinen

Urheilija kovassa koulussa

Koen, että Jumala pysäytti minut kovalla kädellä. Elimistöni ei kestänyt sellaista menoa. Bodaamiseen liittynyt hormonien käyttö ja erilaiset päihteet aiheuttivat sen, että elimistöni rupesi rennaamaan. Fyysinen ja psyykinen kuntoni romahtivat. Lisäksi minulle tuli vakavia näköhäiriöitä. En nähnyt juuri mitään – valot pimenivät ja näkökenttä rajoittui. Nuorelle urheilivalle miehelle se oli kova koulu, kertoo Petri.

Uskovan kodin poikana olin hyvin



Uudelle perhetyöntekijälle Petri Mäkiselle ja hänen vaimolleen Hannalle syntyi 14.2. klo 0:04 yöllä keisarinleikkauksella poika Samuel Eemeli Mäkinen 55 cm, 4240 g. Kuva otettu Keskussairaalan pihassa.

perillä hengellisistä asioista. Omat voimani olivat menneet. Minulla oli kuolemanpelkoa ja valtava synnintunto. Pelkäsin, että nyt voi henki lähteä. Jumala pysäytti minut. Näissä tilanteissa vuonna 1996 hakeuduin hengelliseen kokoukseen, jossa alttarihetkessä jätin elämäni Jeesukselle. Vapauduin välittömästi kaikista päihderiippuvaisuuksista. Se oli minusta suuri ihme. Siitä alkoi minun kohdallani uusi elämä. Myöhemmin Jumala antoi myös terveyteni palata ennalleen. Myös näköhäiriöihini löydettiin ratkaisu oikeiden silmälasien muodossa, iloitsee Petri.

Uusi elämä ja työura

Päätin vaihtaa totaalisesti elämänuraa – niinpä hakeuduin uudelleen koulunpenkille Jaikoon, josta valmistuin lähihoitajaksi vuonna 1999. Sen jälkeen työskentelin noin vuoden Tikkakosken nuor-

risokodissa ja sen jälkeen kaksi vuotta Villa Artes nuorisokodissa. Suuri tapahtuma elämässäni oli vihille astuminen vuonna 2001. Siinä vaiheessa aloin etsiä päivätyötä, joka sopisi perhe-elämään paremmin. Vaimoni Hanna on ihan viimeisillään. Esikoisemme syntymisen laskettu aika oli jo viime keskiviikkona. Kovasti odotamme ja jännitämme tätä iloista perhetapahtumaa, kertoo Petri Mäkinen.

Perhetyötä ja tukea huostaanottouhan alla eläville perheille

Työskentelen perheiden parissa, jotka tarvitsevat tukseen kokonaisen verkoston ihmisiä. Heidän elämäntilanteensa on johtanut siihen, että lapset ovat olleet huostaanottouhan alla ja tarvitsevat erikoistoimenpiteitä yhteisen perhe-elämän jatkumiseksi. Sosiaalitoimen taholta se on heille annettu viimeinen mah-

dollisuus parantaa lastensa kasvu- ja kehitysympäristöä. Meidän asiakkaamme asuvat Takalaittomassa ja Myllyjärvellä, jossa he sitoutuvat päihdeettömään asumiseen ja yhteisen työskentelyyn perhetyöntekijöittemme kanssa.

- Olemme heille kuulevina korvina – vahvistamassa niitä positiivisia asioita joita heidän elämässään jo on ja pyrimme ratkomaan ongelmia, jotka liittyvät aivan jokapäiväiseen elämään. Siihen kuuluvat yleisen elämänhallintaan liittyvät asiat, ohjaaminen jatkohoitoihin, hyvä ja lämmin kommunikointi lasten kanssa, asiointia virastoissa ja monia muita käytännön järjestelyjä, kuvaa Petri päivätyötään.

Tukiverkosto on laaja. Siihen kuuluu monta osatekijää. Sosiaalipuoli, A-klinikka, perheneuvonta, koulutoimi, päivähoito sekä perheen omat sukulaiset ja ystävät. Perhetyöntekijä työ-

kentelee osana tätä tukiverkostoa. Vähintään kerran viikossa meillä on tapaaminen jokaisen perheen kanssa – tareräätälöidään kunkin perheen mukaan. Verkostopalavereja pidetään 1–2 kk välein. Lisäksi meillä on avoin vanhempain- ja lasten ryhmä joka toinen viikko. Se toimii vertaistukena. Sinne voivat tulla muutkin kuin meillä asuvat, selittää Petri työtään.

Vapaaehtoisesti uudelle pohjalle – kristillisin arvoin

Meille asumaan ja perhetyön pariin tulevat perheet tietävät että Katulähetys toimii kristillisillä periaatteilla. Monet heistä ovatkin uskovia ja siinä heitä tuetaan huomioiden heidän omat tarpeensa.

Kaikki perustuu heidän omaan haluunsa. Ketään ei pakoteta. On parempi vaih-

toehto tukea vanhempia joiden kautta se välittyy lapsiin ja heidän hyvinvointiin. Tällä hetkellä koenkin, että meillä asuvat perheet ovat motivoituneita ja sitoutuneet yhteiseen työskentelyymme. Se antaa hedelmälliset lopputuloksen, arvioi Petri.

Huostaan otettujen lasten määrä on tilastojen mukaan kokoajan lisääntymässä. Se kuvastaa mielestäni sitä pahaa oloa mikä yhteiskunnassa vallitsee. On todella hienoa olla mukana tällaisessa työssä, jossa voin tukea perheitä ennen kuin heidän lapsensa otetaan huostaan. On etuoikeus viestittää omalla työllä Jumalan rakkautta ja samalla itsekin oppia paljon uusia asioita, päättää Petri Mäkinen.

Teksti: Esko Jantunen

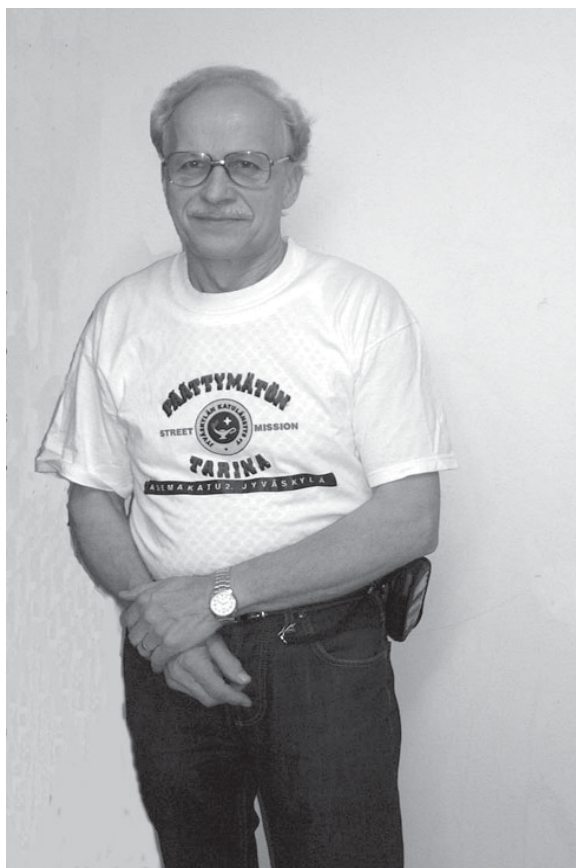
Kuva: Erkki Arvaja

Mestarin merkki Urho Pynnöselle!

Aseman Lapset ry on myöntänyt **Urho Pynnöselle** Mestarin merkin vapaaehtoistyöstä nuorten hyväksi tehdystä työssä. Kaksi omaa lasta ja yhden sijaislapsen aikuisuuteen kasvattaneella Urho Pynnösellä on riittänyt rakkautta ja aikaa jo viiden vuoden ajan viettää usein perjantai-illat nuorten parissa Walkers-kahvilassa ja eri puolilla kaupunkia ja työ jatkuu yhä.

Koen kyllä, että tämä on yhteistyön tulos ja tämä tunnustus kuuluu kaikille toiminnassa mukana olleille. Kyllä ne ”mestarit” ovat sitten aivan erikseen – olen ollut vain yksi toimija muitten joukossa, toteaa Urho vaatimattomasti heti kättelyssä.

Jarmo ”Hakkis” Hakkarainenhan se minut poikieni kautta aikoinaan pyysi käymään luonaan ja siitä tämä työ lähti sitten liikkeelle. Kun on avoimet silmät ja kuulevat korvat niin ymmärtää nuorten tarpeita ja voi olla tukemassa heitä heidän elämässään. Olemme kaikki saman Isän lapsia ja sieltä käsin asiat nähdään hieman avarammin. Tämän päivän nuoret tarvitsevat elämäänsä aivan samoja eväitä kuin me aikoinaan ollessamme nuoria. Nuoret tarvitsevat turvallisia aikuisia lähelleen ja rakkautta ja huolenpitoa. Sydämen asia tämä minulle on ja olen saanut olla mukana tässä toiminnassa hyvillä mielin, kertoo puhelimesta tavattu Urho Pynnönen.



Aseman lapset ry on Walkers-nuorisokahviloiden toiminnan taustajärjestö. Keskeisenä toiminta-ajatuksena on saada aikaan toimiva vuorovaikutus aikuis-ten ja nuorten välille sekä luoda turvallisen kokoontumispaikka kaikille nuorille.

Kahvilasta vastaa Jyväskylän Katulähetys ry ja se toimii nuorisotalo Päätty-mättömässä Tarinassa.

Teksti: Esko Jantunen

Kuva: Hanna-Riikka Alasippola

Tilanne kaduilla synkkenee

● Katulähetysliiton 54. talvipäivillä Pietarsaassa tuli monen suun kautta tiedoksi, että vapaaehtoisia työntekijöitä ei nykyään ilmaannu palvelustyötä tekemään entisaikojen malliin. Ne, jotka vielä liikkeelle lähtevät, ovat sitten työhönsä erittäin vahvasti sitoutuneita. Tulevaisuudelle alalla on sisässä valitettava tilaus: päihdeongelmat ja häiriökäyttäytymiset lisääntyvät kohisten. N. 90 henkilön osallistujan joukossa työnäkyään oli kirkastamassa 35 henkilön bussilastillinen Jyväskylän Katulähetys ry:stä.

Synkkeneviä pilviä taivaalla maalailtiin erityisesti lauantain paneelikeskustelussa ”Kodin eväät – onko niitä?” Sosiaalitarkkailija **Leena Nevala** otti esille uuden, kasvavan ongelmasukupolven.

”Kolmasosa suomalaisista lapsista voi henkisesti huonosti. Pelottavaa on naisten jatkuvasti lisääntynyt alkoholinkäyttö; jo nyt on paljon sellaisia lapsia, joiden kanssa sijaiskotiperheetkään eivät tule toimeen, vaan tarvitaan muita ammattiauttajia. Työtä ja perhe-elämää ei ole yhteiskunnan toimin soviteltu onnistuneesti yhteen, vaan kireä työelämä uuvuttaa vanhemmat niin, etteivät he jaksa huomioida omia lapsiaan”, hän kuvasi karua todellisuutta.

Kun luovuudelle, perheen yhteiselle joutenololle ja erityisesti tunteelle ei ole tilaa, kasvaa sukupolvi, joka elämänsä tyhjiöön kasvaessaan helposti hakee korvikkeita. Suku ja elinympäristö eivät juuri tarjoa entisaikojen turvaverkkoa ja niin kiireisten vanhempien lapsesta tulee ahdistavan yksinäinen.

”Arvot ovat muuttuneet niin, ettei kotona tehtyä työtä oikein kukaan enää arvosta. Muutos on Suomessa muuttamassa vuosikymmenessä ollut radikaali”, Leena Nevala totesi.

Samoilla linjoilla oli myös konstaapeli **Eero Lapinkorpi**. Hän on ollut poliisina 17 vuotta ja tänä aikana muutos on ollut silmiinpistävä.

”Lapset katsovat jo pieninä raakoja



Pietarsaaren kirkossa katulähetystyön siunattiin 12 katulähetystyöntekijää.



Tauno Kröger ojentaa ruusut siunauksen saaneille jyvskyläläisille. Vas. **Erkki Meskanen, Seppo Riikonen, Eero Tolvanen ja Esko Jantunen.**

elokuvia televisiosta ja lähtevät hyvin varhain kaduille. Urani alkuaikoina nuorten tekemiä pahoinpitelyjä ei tapahtunut alueellani ollenkaan, mutta nyt väkivaltatapaukset ovat lähes pelkästään niitä. Tyypillistä on lisäksi se, että nuoret eivät tekojensa jälkeen osoita minkäänlaista katumusta. Samalla kun tilasto on rumentunut, niin poliisin toimintaedellytyksiä on vähennetty”, Lapinkorpi laittoi lunta tupaan. Monet nuorten rikoksista tehdään päihteiden vaikutuksen alaisina.

A-klinikan johtaja **Ireeni Finholm** oli estynyt tulehasta paneeliin, joten hänen puheenvuoronsa luettiin. Hän on sitä mieltä, että nykyään ihmisiltä puuttuu ongelmien sietokykyä. Kun kaikkea ei saada heti ja valmiina, tartutaan ongelmien edessä väärin ratkaisuihin ja toimintatapoihin. Pienen valopilkahduksen, vaikkakin vain niin kovin paperisen, Ireeni Finholm kuitenkin näki taivaanrannalla. Valtioneuvoston hyväksyntä sosiaalisen työn eettisiin ohjeisiin on sen-

tään kirjattu sekä henkisiä, että hengellisiä arvoja.

Koulunjohtaja **Olavi Forsbacka** antoi sentään huojennusta yleisölle antamalla elämänohjeita, jotka eri muodoissa mo-
neen kertaan toistettuinkin maistuivat kaiken karvaisen jälkeen makealta.

”Anna poikaselle kalleinta, anna hänelle omaa aikaasi. Harrastakaa jotain yhdessä ja tutustukaa samalla lapsienne kavereihinkin”, Forsbacka neuvoi.

Hänen mottonaan oli ”ehkäise pahaa antamalla pahaa tehneelle mahdollisuus ottaa vastuu teostaan. Moton toteuttamiseksi Forsbacka antoi kaavan: myöntäminen – ymmärtäminen – anteeksipyyntö – sovittaminen – lupaaminen – vastuuntunto.

Mieleenpainuvimmasta opetusjak-
sosta vastasi rovasti **Tapani Kuusniemi**, joka ymmärsi sen, ettei Raamatun opettamisen tarvitse olla kuivaa. Aiheeseen ”Onko minulla usko, jonka Jumala vaikuttaa sisältyikö kosolti huumoria ja omakohtaisia kasvukipuja. Hän varoitteli tuijottamasta erityisiä merkkejä, joista usko voitaisiin todentaa.

”Vaarini mielestä oli synnillisyyden merkki oli säästää virsiä harmoonilla. Lestadiolaisen isäni mielestä naapurissa asunut kirkkouskova ei ollut matkalla Taivaaseen. Kun naapuri oli kuitenkin kovin ystävällinen, jouduin avartamaan käsityksiäni, että niin vaari, isäni ja minäkin mahtuisimme samaan Taivaaseen. Ns. kolmannen sukupolven yhtenä tehtävänä onkin pitää samalla hyvästä opitusta kiinni ja samalla avartaa käsityksiä nykytilannetta vastaavaksi. Kaikkina aikoina syntyy eri ryhmille uusia uskon merkkejä, jotka eivät kuitenkaan perustu Raamattuun”, rovasti Kuusniemi opetti.

Johtava piirre näyttää jatkuvasti olevan se, että pitäisi esittää selvää näyttöä siitä, että on oikeassa uskossa. Puhuja otti esille israelilaisten joutumisen Babylonian pakkosiirtolaisuuteen, jonne Jumala antoi ohjeeksi rakentaa taloja, perustaa perheitä ja viljellä maatta. Kuusniemi ehdotti suostumista normaaliin, moraaliseen elämään ja eri elämäntilanteissa totuuden etsijän paikalle.

”Suhtaudun moniin esitettyihin uskon perusteisiin suurella epäilyksellä. Väitän, että nykyaikana on suorastaan muotia olla uskossa, jonka on itse tuottanut. Miehet kertovat käyneensä sotia, rakentaneensa taloja ja pitäneen perheensä leivässä, eikä aina ole edes ryypäty. Oma kunniallinen työ ja yritys elää hyvin nähdään jotenkin uskona. Oma kehitykseni on mennyt siihen, ettei oma suorittamisena tai oikeassa olemiseni ole enää



Katulähetyspäivien nuorin osanottaja oli Jyväskylältä. 3-vuotias Amanda Rahmani Hannele Virolaisen sylissä.



Päivien aikana hiljennettiin Jumalan Sanan ääreen. Edessä vas. Artturi Anttila, Pekka Arposuo ja Asta Liimatainen.

tärkeää. Minulle riittää sen, että Jumala on oikeassa ja Hän on päättänyt hoitaa minut Kristuksessa”, rovasti Kuusniemi sanoi.

Yhdistysten terveisiä väritti niin Jyväskylän Katulähetystä alkutalvesta koskettanut Laukaan onnettomuus, kuin myös monien muiden onnettomuuksien ajasta läisyyteen. Jyväskylän vuorolla **Esko Jantunen** myönsi, että on vaikeaa nähdä, miten Jumala vaikuttaa tällaisen onnettomuuden kautta parhaaksemme. Hän muisteli, että kännököiden kautta rukoukspyyntöjä tavoittivat paljon ihmisiä kautta Suomen maan. Ankaran surun keskellä mieltä lämmitti se, että rukouksessa kristityt ovat yhtenäistä joukkoa.

Helsingissä on vuoden sisällä menetetty Jyväskylän tavoin kolme työntekijää. Heinolan yhdistyksen jäsen kertoi kyynelsilmin, että yksi kantava voima kutsuttiin läisyyden rajan toiselle puolelle. Vakavasti kuulijoilta kysyttiin: puhaammeko me niin, ettemme rukoile työm-

me puolesta. Riippuvuus Jumalaan näytti kirkastuneen pienissä yhteisöissä työskenteleville. Hankolaiset kehittivät uskollisuuteen työlle ja jatkuvaan yhteyteen Jumalaan.

Juhlien lopussa Pietarsaari siirsi järjestelyvastuun jyväskyläläisille, jotka vastaavat ensi kesän kesäpäivien järjestelyistä. Vt. toiminnanjohtaja **Erkki Arvaja** saattoi jo kertoa, että ohjelmatoimikunnalta on tullut päivien ohjelmarunko. Päivien teema on ”Muukalaisena, kodittomana – perillä Taivaassa”.

Sunnuntai jumalanpalveluksessa Pietarsaaren kirkossa siunattiin katulähetystyöhön yhteensä 12 henkilöä, joista Jyväskylältä olivat Esko Jantunen ja Seppo Riikonen taloushallinnosta sekä vastaava työntekijä Erkki Meskanen ja renkipoika Eero Tolvanen Nurmesta. Tällä kertaa osallistujien määrä oli selvästi aikaisempaa vähäisempi, mutta pääsyy sälytettiin avajaispäivän kireän pak-
kasen harteille.

Pelottaako elämä?

Pienenä tyttönä naapuriin illalla pimeällä mennessäni minua pelotti mennä metsän läpi. Juoksin minkä kerkisin. Kyllä helpotti, kun pääsin onnellisesti perille. Samoja tunnelmia koen edelleen kesäisin yön pimetessä, kun olen yksin mökillä, metsän keskellä, ja lähimpään naapuriin on pari kilometriä. Valoisalla kaikkii on ikään kuin ”hanskassa”, mutta illan hämärtyessä tuttu vieras tulee taas kutsumatta kylään: pelko! Mielikuvitus alkaa laukata.

Dekkareiden ystävänä olen joutunut rajoittamaan lukuintoani näissä olosuhteissa, yksinäisessä hämyssä. Jostain syvältä nousee järjenvastainen tunne, mitä kaikkea voisikaan tapahtua! Puhun itselleni rauhoittavasti. ”Ei tässä ole mitään hätää.” Ei se auta. Lukitsen huolellisesti ovet yöksi. Kultainen noutaja Roopehan ei ole kovin armoitettu vartiokoira. Pelon kanssa on vain painittava, koiran unta nukuttava, kunnes aamu valkenee ja voin taas rentoutua.

Joskus on tehnyt mieli mennä mökikilammen rantaan huutamaan pimeimpään aikaan: ”Tulkaa nyt kaikki ryövärit ja pahantekijät tänne, täällä minä odotan teitä!” Kuvittelen, kuinka ääneni kiirii yli lammen tyynen veden ja leviää kilometrien päähän, ja kaiku vastaisi kymmeniä kertoja. Mitähän kyläläiset tuumaisivat? Tässä vaiheessa itseäni jo hymyilyttää.

Yhden päätöksen olen tehnyt, koska en ole saanut pelkoani hillittyä järkipuhein. Pelon en anna määrätä itseäni niin, että sen takia en uskaltaisi yöpyä syrjäisellä mökillä. Pelkään, mutta olen. Luulenpa, että en ole yksin pelkoni kanssa. Moni on sanonut minulle: ”Kuinka sinä uskallat siellä olla yksin, minä en ainakaan..!” Toisen ihmisen läsnäolo haihduttaa minussa välittömästi pelon. Yksinolo ja pimeys nostavat pintaan syvän turvattomuuden. Tunten, että tilanne ei ole minun hallinnassani. Jaa, että missä hallinnassa?

Terve itsesuojeluvaisto ja hengis-



sä säilyminen ovat pelon perimmäisiä tehtäviä. On tilanteita, jossa on syytäkin pelätä. Pelko rajoittaa elämää olemassaolollaan, pelko pitää paikallaan, pelko torjuu muutokset, tukahduttaa luovuuden, pelko torjuu kaiken, mikä edustaa tuntematonta. Pelko on takertumista, pelko on luopumisen, menettämisen pelkoa. Pelko sumentaa järjen valon, pelko aiheuttaa riippuvuutta, pelko estää ajattelemasta ja näkemästä vaihtoehtoja, pelko kaventaa mielen. Pelko estää kypsymisen, pelolla hallitaan. Pelko synnyttää vankilat: ihmisen sisäiset ja ulkoiset. ”Elämän pelko on kuoleman alku”, sanoi kouluttaja Olavi Tähtelä. Ovatko valintani pelon määräämiä vai kasvuun suuntaavia, haastavia? Suostunko pelkäämään, mutta kuitenkin kohtaamaan elämän kaikkienensa?

Uskoontuloni prosesseissa parisen kymmentä vuotta sitten kysymys elämän tarkoituksesta nousi kiperästi mieleeni. Kiemurtelin ajatusteni kans-



sa: Mitä jää, mikä kestää, jos ja kun kaikki otetaan pois tai jokin osa-alue elämän muutoksissa ja myllerryksissä, esim. työ, koulutus, tiedot, taidot, tittelit, puoliso, lapset, rahat, tavarat, koti, ystävät, vanhemmat, terveys, nuoruus...elämä? Näitähän emme omista, vaikka siten monesti käytännössä käyttäydymme. Minun mieheni, minun tai meidän lapsemme, meidän talomme, minun työpaikkani, minun terveyteni, minun suunnitelmani. Näin puhumme.

Kun tuuli käy, niitä tai jotain niistä ei enää ole. Minkä varassa elän, minkä varassa kuolen, elämästä kylläkseni saaneena? Elämän rajallisuus, kuoleman todellisuus - hyvä neuvonantaja?

”Ihminen aivoittelee, Jumala säättää.” ”Herran pelko on viisauden alku.” Onko Jumala, Luojaani sillä paikalla elämässäni, joka kuuluisi vain Hänelle ennen mitään muuta? Mikä on todellinen arvojärjestykseni? Jumala on. Hän on ikuinen ja muuttumaton. Hän on kestävä perusta häilyvälle, rosoiselle, ihanalle elämälle.

Tätä pohjaa ei ole minun tarvinnut perimmältään epäillä kovimpienkaan tuiverrusten ja kipujen aikana. Ei tarvitse riippua rystyset valkoisena omassa voimassa, jos vain suostun kannateltavaksi. ”Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.” (1 Joh. 4:18). Pienenä ihmisenä pelkään, suutun, epäilen, kapinoin, suren, toivon. Rakkauteni on puutteellista. Saan kuitenkin kaiken inhimillisen ja käsittämättömän keskellä olla Isän rakkauden kohteena. Tuntojani kuvaa hyvin Erkki Lemisen runo:

”Jumala, kuljetat outoja teitä.

Ymmärrän sinua yhä vähemmän, mutta tarvitsen yhä enemmän.

Olen edessäsi avuton

kuin vastasyntynyt lapsi.

Kohta purskahdan itkuun jälleen.

Ota minut syliini.”

Kuka olet Kune eli Martti Kunelius?

Olen ensimmäisiä päiviä Nurmelan puolimatkan kodissa tukiperheen ominaisuudessa. Ruokasali kokoa meidät yhteen kahdesti päivässä. Istumme saman pöydän ääressä tyytyväisinä päivän ateriaan. Kokkina sharmikas valkohapsinen herrasmies Kune. Huomioin ruokasalin tiskillä olevan Porinan ?menuu? ?kansion. Vasemmalla sivulla komeilee päivän piirros ja tervetuloitovetus ruokailemaan. Selailen kansiota taaksepäin. Jokaiselle viikonpäivälle löytyy oma piirros.

- Ruuan valmistumista odotellessani piirrän ajankulukseni. Tykkään puuhastella täällä omassa rauhassa päivästä monta tuntia, sanoo Kune. Tänään lounaalla syömme jauhelihakastiketta, perunaa ja porkkana-sipulisalaattia. Jälkiruuksi on talon tapaan rusinasoppaa.

Illemmalla päiväsalin pöydällä selailimme Kunen piirroksia. Niitä on laatikollinen. Puuväreillä, lyijykynällä, kuulakärkikynällä ja tussilla tehtyjä töitä. Aihe maailmat liikkuvat luonnossa, ihmisissä, humoristisissa tilanteissa ja painajaisissa. Esiin nousee myös modernin maalaustaiteen mestareiden edelläkävijät: Vincent van Gogh, Paul Cezanne, Paul Gauguin. Oletko tutkinut taidemaailmaa? Entä

näyttelykätejä? kysyn.

- Enempikin haluaisin tutkia hienoja taideteoksia. Italian Renessanssin mestarit ja modernistit kiinnostavat.

Olisinko osannut aavistaa, että Nurmelan päiväsalissa puhutaan heti alkajaisiksi maalaustaiteesta. Mitä ihmeen lahjakkuuksia täällä pääseekään tapamaan? Kiinnostukseni herää ja teen haastattelukysymyksiä. Mies puhelee elämästä seuraavaan tapaan:

1. Mitä päihdetyö sinun näkökulmasta on?

Olen kuullut sanonnan, että oikea päihdetyöntekijä ei kulje askeltakaan takana eikä askeltakaan edellä vaan rinnalla. Ei se ainakaan pelkkää puhalluttamista ole. Luulen, että se työ mitä tehdään eritoten nuorten parissa, on arvokasta, kun luodaan erilaisia harrastus- ja puuhastelumahdollisuuksia sekä erilaisia virikkeitä.

2. Olet asunut Nurmelan puolimatkan kodissa lähes kolme vuotta. Mitä Nurmela parhaimmillaan pystyy asukkailleen tarjoamaan?

- Kyllähän se on tämä luonto ja rauha, eritoten kesällä. On tosi mukava esim. aamulla hypätä veneeseen ja vaikkapa vaan soudella. Rakastan myöskin ruuan-

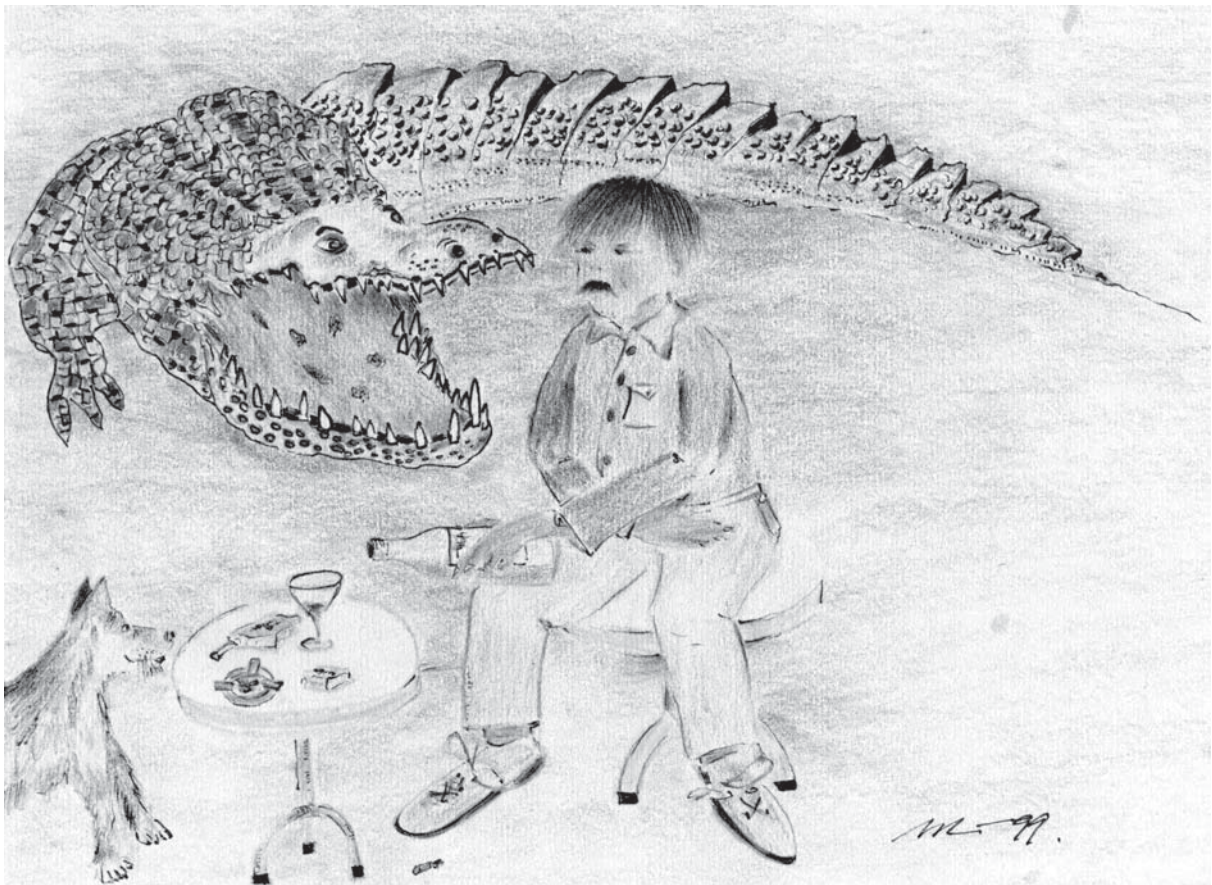


Kune, 61.

laittoa. Levyraadin asteikolla 9-10.

3. Oletko piirrellyt pienen ikäsi? Milloin piirrät? Toivotko harrastuksiasi enemmän? Ajatteletko koskaan sitä ammattina?

-Kyllähän kynä on ollut minulle aina aika tärkeä kapine. Pyrähdyksittäin piirrän enempi, joka päivä jotain pientä. En ole ammattia tästä harrastuksesta toivo-



nut. Joskus olen ajatellut sarjakuvapiirtämistä, mutta se olisi edellyttänyt koulutusta. Näillä taidoilla en olisi leivässä pysynyt.

4. Olet nähnyt elämää monelta kantilta (työ, perhe, ystävät). Mitä ajattelet?

tällä hetkellä? Mitkä elämänarvot ovat nousseet Sinulle tärkeiksi? -Tässä iässä sitä ajattelee itseään ja toivoo rauhallista elämää ja terveyttä. Toivon myös, että osaisin olla itselleni rehellinen. Osaisipa elää myös niin ettei loukkaisi lähimmäisiään. Silloin ei tulisi paha mieli. Toki ajatukset liitävät usein lapsissa.

5. Osallistutko pullakirkkoon? Millainen on hyvä pullakirkko? Mitä odotat?

Sinua lähestyvältä julistajalta? Rukoiletko usein?

- Pullakirkkoon osallistun aina kun olen paikanpäällä. Pullakirkko saisi olla mielestäni joustavampikin. Tykkäisin, jos sisältö olisi keskustelupainotteisempaa. Joskus tuntuu kuin pullakirkon vetäjät, hyvin nuoretkin, puhuisivat yläpuolelta kuulijoitansa. Ja ?tuputusta? tuskin kukaan kaipaa. Kyllä rukoulen joskus. Kait

se on niin, että silloin kun ei mene hyvin. Rukoilen näin: Taivaan Isä, tee niin kuin parhaaksi näet!

6. Millainen käsitys Sinulla on uskoontulosta ja päihderiippuvuudesta?

- En osaa täysin sisäistää kysymystä. Arvelen, että uskoontulo on saattanut lopettaa juomisen joiltakin.

7. Mikä viinassa vetää?

- Jokuhan se on. Ei se taida olla maku eikä hinta. Poistaahan se ujoutta, estoja jne. Viinan vaikutuksen alaisena sitä ollaan ikään kuin toisessa maailmassa. Sattuukin lähes aina jonkunlaisia kommelluksia, eikä läheskään aina positiivisia. Uskon, että geenit vaikuttavat myös.

8. Asuminen Nurmelassa ikäistesi vaiko nuorempien päihderiippuvaisten kanssa. Onko eroa siinä?

- Sama se. Näyttäisi siltä, että nuoremmat kulkevat omia polkujaan. Niissä on myös sekakäyttäjiä helpommin.

9. Miten terveeksi koet itsesi?

- Päivä päivältä askel lyhenee, mutta fyysisesti oloni on kohtuullisen hyvä. Sielullista tilaani en oikein osaa määritellä, mutta ei kai se järin keho ole, koska

olen saanut vapaana kävellä.

10. Luetko paljon? Mitä luet?

- Kyllähän lukeminen on vähentynyt. Päivän lehti on tärkeä. Iltaisin hiukan sekalaista.

11. Teologian tohtori Martti Lindqvist on kirjoittanut uusimman kirjansa nimellä Hyvä, paha ja pyhä. Mitä Sinulle tulee näin nopeasti mieleen sanoista hyvä, paha ja pyhä?

- Hyvän ja pahan välistä taisteluahan tämä ihmiselo on ollut aina Eedenistä lähtien. En osaa oikein tulkita tai käsitellä. Pyhä. Tuntuu että se on jotakin hyvin suurta.

12. Mitä haluat sanoa lopuksi?

- Kaikkea hyvää lehden lukijoille! Samassa veneessä ollaan. Pärjääillään!

Kiitos Kune!
Leena Meskanen

laupias samarialainen

Pera ajaa mopolla, aurinko kirkkaalta taivaalta ja paistaa ja tuuli puhaltelee lempeästi. Hän kaasuttelee kurvissa ja on vapaa kuin taivaan lintu.

Mies makaa tien poskessa. Hänen päänsä on veressä ja vaatteet riekaaleena. Pera pysäyttää moponsa ja jättää sen puun runkoon. Hän pitelee mahaa ja kumartuu eteenpäin. Lounas lentää kiven koloon.

Hän laitta kätensä ristiin ja nostaa katsettaan pilviin.

- Auta Sinä minua, omin voimin en tähän pysty.

Peran kädet vapisevat hänen koettaessaan hengittääkö mies. Viinan haju leijuu ilmassa. Miehellä on haava käsivarressa ja päässä; ruhjeita ja mustelmia joka puolella.

Pera penkoo reppuaan. Ei tietenkään ole ensiapulaukkuja, vain mehupullo ja eväät. Hän polvistuu miehen viereen ja koettaa sormilla haavaa.

Mies murahtaa ja vikisee.

- Minä olen Pera, mikä sinun nimesi on?

- Pena.

Pera vetää paidan pois päältään ja repii hihat irti, ottaa Penalta taskumatin ja kaataa siitä desinfiomisainetta käden haavaan. Pena kiemurtelee. Pera pesee haavan, puristaa reunat umpeen ja sitoo tiukkaan. Hän käärii toista hihaa Penan pään ympäri turbaaniksi. Hän tarjoaa mehupullosta Penalle huikan ja juo vähän itsekin.

Pera auttaa Penaa mopon kyytiin, käskee tämän pitämään kiinni ja matkaa jatkuu vihreällä pappatunturilla. Pena valittaa, että paita valuu silmillä. Pöly lentää, aurinko paistaa ja kurkku on kuiva.

Pera ajaa hiekkamonttuun missä on vettä. Hän pysähtyy ja Pena nousee itse kyydistä. He kumartuvat veden ääreen, pesivät kasvonsa ja juovat vettä. He roiskuttavat nauraen toistensa päälle vettä. He riisuvat kengät ja polskuttelevat varpailiaan vettä eväitä syödessään.

- Kiitos kun pelastit minut!

- Kaveria ei jätetä.



Tarvitsemme joukkoomme lisää nuorista välittäviä aikuisia! Sinä, joka olet etsimämme aikuinen – ota yhteyttä. Soita tai poikkea kahville! Asemakatu 2 40200 Jyväskylä puh. 014-3101615 Hanna-Riikka Alasippola / Walkers vastaava gsm 040-5917476

Päättymätön tarina

Avoinna:

ti - to	14-22
pe	14-02
la	14-24
su	15-21

www.netcabinet.fi

eBase
ePage
eQuestionnaire

**Hyödynnä
internet.**



Soita
(014) 616 987
niin kerromme
kuinka se tapahtuu

NETCABINET



www.ray.fi

www.cimson.fi

**Aikuiskoulutus
Tilitoimisto-
palvelut**

Ota yhteyttä
(014) 616 740

Cimson

Jyväskylä | Lahti | Tampere

**Rakennusalan konsultointia
Jorma Jouhiaho Oy
puh. 014-3101105
0400-540813**



Avoimma ma-pe 9 – 17, ti 12-17
**VEO OY /
JKL TIETOKONEHUOLTO**
Gummeruksenkatu 5
40100 JYVÄSKYLÄ
014-618373,
myynti@veopc.com

LAATUA JÄRKEVÄÄN HINTAAN!
INTEL 1.7GHZ MIKRO-PAKETTI

VAIN 429,00 EUROA!!

Konepaketin ostajalle:
17" monitori +159 •, 19" +225 •
yht. 256MB ddr muistia +25 •
48x CDRW polttoasema +67 •
Windows XP käyttöjärjestelmä +110 •

Internet [http://
www.veopc.com](http://www.veopc.com)

**Edullinen ostopaikka
JYVÄS-MATTI OY**

**Alasinkatu 5
40320 Jyväskylä**



**RAKENNUSLIKE
JYVÄSKUUTTIOT OY**

Tapionkuja 2 40270 PALOKKA
Puh. (014) 378 1675 Fax (014) 378 3670, (014) 211 090
Markku Nieminen 0500 640 246 Mika Palonen 050 346 5723

DIGITAALIPAINO



Kopijyvä Oy
Viitaniementie 15, 40720 Jyväskylä
Puh. (014) 334 2800
www.kopijyva.fi

**Yritystoiminnan kehittäjä
Jyväskylän seudulla**

Jykes Oy



Sepänkatu 4, 40100 JYVÄSKYLÄ • Puh. (014) 652 104, fax (014) 652 129 • www.jykes.fi

Tutkinnon suorittaminen kannattaa aina.

- se on paras kilpailuvalttisi työmarkkinoilla!

Vapaa sivistystyö

- + Kasvatustyö
- + Kädentaidot ja kuvataide
- + Luova toiminta
- + Maahanmuuttajalinja
- + Pastoraalipsykologia
- + Sisustus
- + Kasvupaikan linja (perusopetus, perusopetuksen lisäopetus)

Ammatillinen koulutus

- + Koulunkäyntiavustajan oppisopimuskoulutus
- + Perhepäivähoitajan oppisopimuskoulutus
- + Lapsi- ja perhetyön perustutkinto
- + Suntion ammattitutkintoon valmistava koulutus

Esimerkkejä vuoden 2003 lyhytkursseista:

- + Pääsiäispaja – Virikkeitä lastenohjaajille 19.-21.3.
- + Hiljaisuuden retriitti 5.-6.4.
- + Erityisruokavaliot 7.-9.4.
- + Matkalla sisäiseen eheyteen – Sielunhoidon perusteet 27.-29.10.



JYVÄSKYLÄN
KRISTILLINEN OPISTO

Sulkulantie 28, 40520 Jyväskylä
puh. (014) 3348 000, fax (014) 3348 001
toimisto@jko.org

www.jko.org

**Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täyttätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)**

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

**Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442
www.jyvaskylan-
katulahetys.fi**



◆ Palveleva kirpputori ◆ Kankitien EkoCenter

Meiltä löydät edullisesti:

- vaatteet, astiat, kirjat, huonekalut, jne

Meiltä myös luontoa säästävät tekstiiliuusiotuotteet:

- konepyyhkeet puhdistukseen, uusiovanut verhoiluun ja askarteluun, rakennuseristeet, öljynimeytysmatot, jne

Hinnat alkaen 10 mk/kg

Avoimna Ma-Pe 9-17, la 10-13

Toiminnan tuotto menee

Jyvässeudun

asukkaiden auttamiseen

EkoCenter

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
puh: 014-3101609, 0400-656613
www.jyvaskylankatulahetys.fi

Seuraava tiedotuslehti 2/2003 ilmestyy 15. päivänä toukokuuta. Aineistot lehteen 30.4. mennessä osoitteella Kankitie 10, 40320 Jyväskylä tai erkki.arvaja@kanetti.com